

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 307. De pianiste Beryl Booker werd in 1922 in Philadelphia geboren en heeft in tegenstelling tot bijvoorbeeld Dorothy Donegan en Hazel Scott die een zeer gedegen piano-opleiding kregen, zichzelf piano leren spelen, ze heeft net als Erroll Garner nooit muziek leren lezen. Ze is één keer in Nederland geweest: januari 1954 met de Jazz Club USA tour waarin ze met haar trio speelde en ~~met~~ Billie Holiday begeleidde. Beryl Booker maakte 8 oktober 1946 in New York City opnamen voor Victor met een trio waarin Mary Osborne-gitaar en June Rotenberg-bas. Dit stuk is van de pianiste: "Low ceiling".

plaat 1

Beryl Booker Trio: Low ceiling (Beryl Booker)
3. B/4 - 3:10 - Stash STB-001/3

"Low ceiling" dat Beryl Booker maakte op het accoordschema van "How high the moon". Nu Jimmy McHugh's "Don't blame me".

zelfde

Beryl Booker Trio: Don't blame me (Jimmy McHugh)
3. A/6 - 3:24 - idem

Het Beryl Booker Trio: "Don't blame me", Victor-opname van 8 oktober 1946 in New York City, met Beryl Booker-piano, Mary Osborne-gitaar, June Rotenberg-bas. Er zijn een paar vrouwen big bands geweest. De bekendste, witte, werd geleid door Ina Ray Hutton en stond net als Duke Ellington en Cab Calloway onder contract bij Irving Mills. Dan hebben we het over de jaren dertig. In 1937 formeerde trompettiste Consuela Carter de Piney Woods Country Life School Big Band. Piney Woods ligt 35 km ten zuiden van Jackson, Mississippi, en het ging dus om een zwarte band. De meisjes waren 14 tot 19 jaar oud. Trompettiste Edna Williams die in aflevering 306 te horen was in een door Vivian Garry geleid kwintet, kwam voor het orkest te staan en men ging op toernee om geld in te zamelen voor de school. Net zoals in de vorige eeuw de Fisk Jubilee Singers dat deden, en ^{in deze} Erskine Hawkins met de 'Bama State Collegians. Die maakten zich na 1935 los van hun College, de Piney Woods School band ^{deed dat} in april 1941. Eddie Durham trainde de band een tijd, die ging nu spelen onder de naam International Sweethearts of Rhythm met Anna Mae Winburn voor het orkest. De Sweethearts groeide uit tot de beste big band en maakte meteen na afloop van de Tweede Wereldoorlog een toernee door Europa. Met alle andere big bands verdween ook deze, na '48 ging Anna Mae Winburn nog een tijdje door met een combo. De Sweethearts ~~hebben~~ ^{hebben} platen gemaakt, maar in bijvoorbeeld de Jepsen-discografie is daar niets van te vinden.

Bruy^un^uckx doet wat vage en onduidelijke mededelingen - jazz door vrouwen staat ook bij de discografen duidelijk niet hoog aangeschreven. Door het gebrek aan documentatie kan ik bij de nu volgende opnamen weinig houvast bieden. D. Antoinette Handy die al eerder belangrijk werk deed met Black Women in American Bands and Orchestras schreef inmiddels The International Sweethearts of Rhythm dat verscheen bij Scarecrow Press. Jan Mulder noteerde ^{te} ~~in~~ in van Gennep's Jazzjaarboek 4, maar helaas hebben we het nog niet gezien. De bezetting zou kunnen zijn: Ernestine 'Tiny' Davis, Johnnie Mae Stansbury, Nore Lee McGee en Flo Dryer-trompet, Julia Travick, Helen Jones en Ina Belle Byrd-trombone, Willie Mae Wong-alt, Viola Burnside en Myrtle Young-tenorsaxofoon, plus Jacqueline Dexter en Carlene Murray waarvan niet bekend is welke saxofoon ze spelen. Ritmesectie: Jackie King-piano, Carline Ray-gitaar, Edna Smith-bas, Pauline Braddy-drums. Eddie Durham, Maurice King en Jesse Stone schijnen de meeste stukken en arrangementen geschreven te hebben - ze begonnen daarmee in '43. De opnamen die u hoort zouden in 1946 gemaakt kunnen zijn, na de Europese toernee dus. Dit is van Maurice King "Slightly frantic".

NOTE
14.01.86

- plaat 2 International Sweethearts of Rhythm: Slightly frantic (M. King)
5. A/8 - 3:05 - Stash STB-001/5
- "Slightly frantic" met Vi Burnside-tenorsaxofoon. Tiny Davis zingt en speelt trompet in ~~het~~ ^{het} gezamenlijk door de band gemaakte "Jump children".
- zelfde International Sweethearts of Rhythm: Jump children (Int.Sw.of Rh.)
5. A/7 - 2:48 - idem
- "Jump children", net als "Slightly frantic" in New York City opgenomen door Guild. Waarschijnlijk in '46. Dat is zeker van de twee volgende opnamen van Victor. ~~Opnieuw~~ Opnieuw een stuk van Maurice King: "Don't get it twisted".
- plaat 1 International Sweethearts of Rhythm: Don't get it twisted (M.King)
3. B/2 - 2:58 - Stash STB-001/3
- "Don't get it twisted" met Tiny Davis-trompet, Jackie King-piano en Vi Burnside-tenorsaxofoon, die gefeatured wordt in "Vi vigor".
- zelfde International Sweethearts of Rhythm: Vi vigor (?)
3. B/1 - 2:50 - idem

st2/NevenH
gel disco
NOTE

Sweet S. Brown _____ Hollywood 544 AFRS
Tux Junction / D.J. Dyke - June
Slightly Frantic - August

Victor, ~~opname gemaakt in~~ NYC, 1946.

Vi Burnside op tenorsaxofoon in "Vi vigor", Tenslotte ~~in~~ drie opnamen gemaakt tijdens een Jubilee programma van de American Forces Radio Service, dat moet dus in Los Angeles zijn en waarschijnlijk in 1946. De International Sweethearts of Rhythm live, eerst met de Erskine Hawkins classic "Tuxedo junction".

plaat 3

International Sweethearts of Rhythm: Tuxedo junction (E.Hawkins, 2. A/4 - 2:47 - Stash STB-001/2 W.Johnson, J.Dash)

Tiny Davis-trompet en Vi Burnside-tenorsaxofoon in "Tuxedo junction". Opnieuw Vi Burnside: "Sweet Georgia Brown".

zelfde

International Sweethearts of Rhythm: Sweet Georgia brown (Bernie, 2. A/5 - 1:49 - idem Pinkard, Casey)

"Sweet Georgia Brown". Nog één opname uit de Jubilee Show, toen ik de titel ~~in~~ las vond ik dat een hele sterke voor 1946: "Diggin' dyke", een vrouwen-orkest dat een stuk speelt geheten "Lesbisch is lekker". Maar de fameuze MC Ernie 'Bubbles' Whitman roept het inderdaad luidkeels.

plaat 1

International Sweethearts of Rhythm: Diggin' dyke (?) 3. A/1 - 2:28 - Stash STB-001/3

"Diggin' dyke" en Whitman voegde er nog gauw aan toe "Dig!?". U hoorde opnamen van de International Sweethearts of Rhythm, de laatste drie gemaakt tijdens een Jubilee Show van AFRS in Los Angeles. Ik geef ~~u~~ nog maar eens de bezetting voor wat die al dan niet waard is. Ernestine 'Tiny' Davis, Johnnie Mae Stansbury, Nora Lee McGee en Flo Dryer-trompet, Julia Travick, Helen Jones en Ina Belle Byrd-trombones, Jacqueline Dexter-saxofoon, Willie Mae Wang-alt, Viola Burnside-tenor, Myrtle Young-tenor, Carlene Murray-saxofoon. Jackie King-piano, Carline Ray-gitaar, Edna Smith-bas, Pauline Braddy-drums. Er bestaat een LP van de International Sweethearts of Rhythm op het merk Rosetta, de zeven opnamen die u zojuist hoorde ^{women} ~~komen~~ uit een 5-LP set op Stash: '40 years of women in jazz'. Nog twee afleveringen met muziek uit '45-'47, volgende keer Art Tatum. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 307, MdR.

0 0 0 0 0

N 143 883

33:12

opn. 13.11.85